

ANY IX ■ 20 DE MAIG DE 2012 ■ NÚM. 21

ANEU MAR ENDINS

El silenci i la comunicació

En la solemnitat de l'Ascensió, en la que celebrem l'entrada de Jesucrist en la glòria del cel, la seva entronització a la dreta del Pare com a redemptor i advocat nostre —«el primer entre molts germans» (Ro 8,29)— l'Església celebra també la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, jornada que per desig del Papa, enguany té com a lema: «Silenci i paraula: camí d'evangelització.»

Em sembla un lema molt bo i també molt oportú. Per dues raons especialment. D'una banda, perquè sintonitza amb la preocupació més gran de l'Església en aquest moment: com comunicar, com transmetre la fe a tothom, però especialment als infants, adolescents i joves. S'ha dit, per part de nombrosos experts, que hi ha una ruptura en els mecanismes de transmissió, tant dels valors humans com dels continguts de la fe. Per això l'Església es pregunta en aquesta hora —i ho farà especialment en el proper Sínode dels bisbes del mes d'octubre— com ha de dur a terme la transmissió de la persona de Jesús i del seu Evangeli a les noves generacions i a aquelles persones que encara no han conegut la fe cristiana o que, havent-la conegut, se n'han allunyat.

D'altra banda, el lema al qual m'he referit introdueix una realitat molt humana, però potser poc valorada en la societat actual i àdhuc en les comunitats i en els ambients cristians actuals: el silenci. Als qui coneguim el pensament teològic de Benet XVI no els sorprendrà la proposta d'aquest valor veritablement humà: el silenci i el seu valor en el procés humà de la comunicació.

Diuen els experts en comunicació i els sociòlegs que en la societat actual estem molt informats —saturats de missatges i de notícies— però molt poc comunicats. És evident que no és el mateix informar que comunicar. Informar pot consistir en enviar missatges de forma unilateral; en canvi comunicar sempre requereix alguna mena de resposta. Si és veritable comunicació sempre es dona en una doble direcció: entre el qui envia el missatge i el qui el rep.

La comunicació veritable és un procés delicat, que sempre està exposat al fracàs. Per això és sàvia aquesta afirmació del Papa en el missatge que ha fet públic amb motiu de la jornada d'avui: «El silenci és part integrant de la comunicació.» «Silenci i paraula —afegeix el Papa— són dos moments de la comunicació que han d'equilibrar-se, alternar-se i integrar-se per a obtenir un diàleg autèntic i una proximitat profunda entre les persones. Quan paraula i silenci s'exclouen mútuament, la comunicació es deteriora, ja sigui perquè provoca un cert atordiment o perquè, contràriament, crea un clima de fredor, però quan s'integren recíprocament, la comunicació adquireix valor i significat.»

Penso que a nivell humà actualment estem saturats de paraules, de sons i d'imatges. Així és la nostra civilització. Però hem de pensar en la necessitat de prendre alguna distància d'aquesta galàxia de missatges per a poder-nos centrar en nosaltres mateixos i no caure en una dispersió que en el fons ens despersonalitza i acaba amb la capacitat necessària de recepció crítica dels missatges que ens arriben cada dia. Per això el Papa promou una espècie d'«ecosistema» que sàpiga equilibrar silenci, paraula, imatges i sons. L'oferta creix; el silenci és essencial per a discernir allò que és important d'allò que no ho és. I això és sobretot una responsabilitat personal.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

XLVI Jornada Mundial dels Mitjans de Comunicació

Aquest diumenge en que celebrem l'Ascensió de nostre Senyor Jesucrist al cel, és la Jornada dels Mitjans de Comunicació Social. L'evangeli d'avui recorda el manament del Senyor: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli». L'Església acompanya aquesta missió primerament amb l'anunci de la persona i el missatge de Jesucrist fet de paraula adreçant-se als qui l'escolten. I també empra els Mitjans de Comunicació que permeten d'arribar a creients i no creients. Pau VI, amb els bisbes reunits en Concili, el mateix dia que promulgà la Constitució sobre la Sagrada Litúrgia (4 de desembre de 1963) també va fer-ho amb el decret sobre els Mitjans de Comunicació Social. Foren els dos primers documents del Concili Vaticà II, iniciat ara farà cinquanta anys.

GLOSSA

Encara queda feina per fer

Un company d'escola amb qui sempre he mantingut una bona amistat es plantejà, arribat el moment de la jubilació, com orientar aquesta nova etapa de la seva vida. Va concloure que, a més del meregut descans després d'una llarga vida laboral i del temps que volia dedicar als seus néts i a algunes afecions personals, una part del seu temps havia de ser per fer un servei als altres i, en especial, als més desfavorits. Contactà amb Càritas diocesana i s'oferí com a voluntari. «Ara que inicio aquesta nova etapa, dono gràcies a Déu per la meua vida, li agraeixo tot el que ha posat al meu abast, la formació que he rebut, la família que hem format amb la meua esposa, el treball que m'ha ocupat i amb el qual he contribuït al nostre sosteniment, els amics que ens han acompanyat... i tantes altres coses que d'Ell he rebut. Vull agrair-li-ho fent un servei als qui més ho necessiten.» Fa unes setmanes que dedica dues tardes a donar reforç escolar a un noi immigrant que està acabant la primària i que necessita aquesta dedicació. Aquell directiu d'una important empresa s'asseu al costat del noi, repassa amb ell els deures i els temes treballats els darrers dies a l'escola, escolta els seus dubtes i li respon les preguntes tan bé com sap,

amb senzillesa. Algunes vegades, el jove alumne li parla de l'escola, de la família, dels amics, del dia a dia... i es va creant una amistat confiada. Reforç escolar i reforç per a la vida.

Són molts els jubilats i les jubilades que ofereixen aquest i d'altres, aparents, petits serveis. En el cas que ens ocupa, la maduresa del jubilat ofereix, doncs, possibilitat d'interpel·lar amb les paraules, amb la vida i amb el testimoni personal, com proposa Pere: «Heu de treballar amb tot l'esforç perquè la vostra fe vagi acompanyada de la virtut; la virtut, del coneixement; el coneixement, del domini d'un mateix; el domini, de la constància; la constància, de la pietat; la pietat, de l'estimació fraterna; l'estimació fraterna, de l'amor» (2Pe 1,5-7). Precisament la sogra de Pere —una *jubilada* d'aquell temps—, quan Jesús la guaireix de la febre, «es posà a servir-los» (Mc 1,31). És el primer que fa, segons diu l'evangeli. Perquè el servei als altres dona forces, salut i sentit a les nostres vides. Perquè quan la vida laboral acaba, encara queda molta feina per fer. Les possibilitats de testimoni de l'amor que és servei són múltiples. Càritas i altres institucions ofereixen un bon ventall de voluntariats, que són camins de virtut i amor incondicional.

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació de diaques

Aquest diumenge dia 20 de maig, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, a les 6 de la tarda, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidirà la celebració de l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit i conferirà el sagrat orde del Diaconat als seminaristes Santiago Cortés Velasco, Javier Fernández Pérez i Oriol Gil Termes.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homages de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,1-13)

Germans, jo, pres per causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol esperit, com és també una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot.

Però, cadascun de nosaltres ha rebut la gràcia segons la mesura de la generositat del Crist. Per això diu l'Esclusiva: «Pujà cel amunt, s'endugué un seguici de captius, repartí dons als homes». Si va «pujar» vol dir que abans havia baixat del cel a la terra. És ell mateix qui, després d'haver baixat, ha pujat més amunt de tots els cels, per portar a plenitud tot l'univers.

És ell qui ha fet a uns el do de ser apòstols, a d'altres el de ser profetes, a d'altres el de ser evangelistes, pastors o mestres, i així ha preparat els qui formen el seu poble sant per a una obra de servei, per edificar el cos de Crist, fins que ens trobarem units uns i altres constituint tots, en la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, l'home perfecte, l'home que arriba a la talla de la plenitud del Crist.

(La 2a lectura d'avui també pot ser Ef 1,17-23)

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli. Els qui creuran i es faran batejar, se salvaran; els qui no creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llenguatges nous; si agafen serps amb les mans o beuen metzines no els faran cap mal, els malalts a qui hauran imposit les mans, es posaran bons». Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar per tot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguïen.

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo y, apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.» Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndolo irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

► Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,1-13)

Hermanos:

Yo, el prisionero por el Señor, os ruego que andéis como pide la vocación a la que habéis sido convocados. Sed siempre humildes y amables, sed comprensivos, sobrelleaos mutuamente con amor; esforzados en mantener la unidad del Espíritu con el vínculo de la paz. Un solo cuerpo y un solo Espíritu, como una sola es la esperanza de la vocación a la que habéis sido convocados. Un Señor, una fe, un bautismo. Un Dios, Padre de todo, que lo trasciende todo, y lo penetra todo, y lo invade todo.

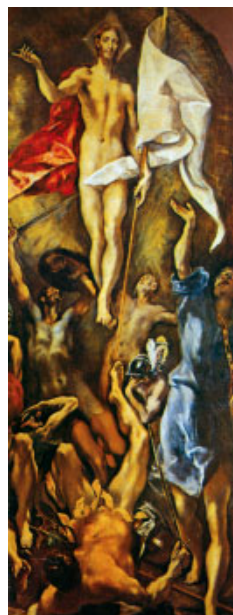
A cada uno de nosotros se le ha dado la gracia según la medida del don de Cristo. Por eso dice la Escritura: «Subió a lo alto llevando cautivos y dio dones a los hombres.» El «subió» supone que había bajado a lo profundo de la tierra; y el que bajó es el mismo que subió por encima de todos los cielos para llenar el universo.

Y él ha constituido a unos, apóstoles, a otros, profetas, a otros, evangelizadores, a otros, pastores y maestros, para el perfeccionamiento de los santos, en función de su ministerio, y para la edificación del cuerpo de Cristo; hasta que lleguemos todos a la unidad en la fe y en el conocimiento del Hijo de Dios, al hombre perfecto, a la medida de Cristo en su plenitud.

(La 2.ª lectura de hoy también puede ser Ef 1,17-23)

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los Once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y se bautice se salvará; el que se resista a creer será condenado. A los que crean, les acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos.» Después de hablarles, el Señor Jesús subió al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a pregonar el Evangelio por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.

Ascensió del Senyor. Quadre d'El Greco, Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Missatge de l'Ascensió del Senyor

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 3a setm.): Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33 □ **dimarts**: Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a □ **dimercres**: Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19 □ **dijous**: Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26 □ **divendres**: Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19 □ **dissabte**: Ac 28,16-20 / Sl 10 / Jn 21,20-25 ■ **diumenge** vinent, de Pentecosta (litúrgia de les hores: 4a setm.): Ac 2,1-11 / Sl 103 / Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23.

Només un dels quatre evangelis canònics ofereix la narració de l'Ascensió de Jesús: el de Lluc (24,50-53; cf. una altra versió, també de Lluc, en Ac 1,9-11). Tanmateix, el text de Marc que llegim avui és una combinació d'aquest final de Lluc, amb el final de Mt (28,19-20).

Com és ben sabut, el text de l'evangeli d'avui és un text inspirat i canònic afegit a Marc, que vol completar el final paradoxal d'aquest evangeli. Aquest final podia ser malentès (el sorprenent silenci de les dones sobre el missatge de la resurrecció de Jesús a Mc 16,8). El final afegit de Marc narra l'aparició als onze i l'Ascensió. Ara bé, el punt més important

dels relats de l'Ascensió és remarcar que el misteri de l'endinsament de Jesús en l'àmbit de Déu no el deslliga de la seva continuada i fructuosa presència en la tasca apostòlica de l'Església.

Per tant, l'escena de Lluc que narra la pujada i l'endinsament de Jesús a la «dreta de la majestat de Déu» (cf. He 1,3) no implica de cap manera que Jesús es desentengui de la labor missionera dels seus seguidors. El final de Mateu, que en part també està reproduït en l'evangeli que hem llegit avui, ho diu de forma clara i precisa: «Aneu per tots els pobles i feu-los deixebles meus... ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat.» Però convé remarcar que en Mateu s'afegeix:

«i vet aquí que jo sóc amb vosaltres tots els dies, fins a la fi del món» (Mt 28,19-20). El missatge del Jesús que s'acomia-da és també: jo em quedo amb vosaltres. Com és ben sabut, el final Mateu el fa represent el nom de Jesús de l'evangeli de la infantesa: «Emmanuel, que vol dir Déu (és) amb nosaltres» (Mt 1,23).

El missatge de l'Ascensió de Jesús és un missatge de confiança i de gosadia apostòlica. La raó és molt clara: Jesús no ens deixa sinó que continua amb nosaltres. «El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven» (Mc 16,20).

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

21. Jesús és sempre proper a nosaltres

Luc, a la conclusió del seu Evangeli, ens diu que els deixebles, després de l'Ascensió del Senyor, «se'n tornaren a Jerusalem amb gran alegria i eren tothora al temple beneint Déu» (24,50-53). El que es pot deduir és que els deixebles no se senten abandonats, no pensen que Jesús s'hagi evaporat en un cel inaccessible i allunyat d'ells. Evidentment, estan segurs d'una presència nova de Jesús. Estan segurs que el Ressuscitat ara és present enmig d'ells d'una manera nova i poderosa.

El Jesús que s'acomiada no se'n va a un lloc qualsevol en un astre llunyà. Entra en la comunió de vida i de poder amb el Déu vivent, en la situació de superioritat de Déu sobre qualsevol espacialitat. Per això, no «se n'ha anat», sinó que, en virtut del mateix poder de Déu, ara sempre és present al costat nostre i per a nosaltres.

En el discurs de comiat de l'evangeli de Joan, Jesús diu precisament això als seus deixebles: «Me'n vaig i vinc a vosaltres» (14,28). Aquí està meravellosament sintetitzada la peculiaritat de l'«anar-se'n» de Jesús, que és al mateix temps el seu *venir*, i així queda també explicat el misteri referent a la creu, la resurrecció i l'ascensió. D'aquesta manera, el seu anar-se'n és, precisament, un venir, una nova forma de proximitat, de presència permanent amb la qual Joan també enllaça l'*alegria* de la qual hem sentit parlar abans en l'evangeli de Lluc.

Com que Jesús està amb el Pare, no és llunyà sinó proper a nosaltres. Ara ja no és en un indret determinat del món com abans de l'*ascensió*; ara, en el seu poder que supera qualsevol espacialitat, ell és present al costat de tothom i tothom el pot invocar —a través de tota la història— i a tot arreu.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

Per una comunicació objectiva i veraç

Fa temps que els delegats diocesans de mitjans de comunicació de Catalunya, que formem el SIMCOS, compartim una preocupació que està molt relacionada amb el nostre desig de transparència objectiva. Ho diem, avui en ocasió de la 46 Jornada Mundial de les Comunicacions Socials i seguint el missatge que Benet XVI ha escrit per a aquesta ocasió, tot fent-nos veure que tota comunicació necessita d'un ambient favorable que sàpiga equilibrar veritat, silenci, paraula, imatges i sons.

Comptem amb unes tecnologies que cada dia ens sorprenen més i posen al nostre abast una infinitat de possibilitats que hem d'utilitzar amb seny, per tal d'apropar persones, crear lligams d'amistat i fer de la convivència un espai digne per a tots. Sabem que el camp d'aquestes tecnologies és il·limitat, però que també hi ha els seus riscos; que amb elles es pot fer molt bé o molt mal, tot depèn de qui les utilitza, ja que la forma com comuniquem expressa qui som i com som.

A les nostres Esglésies diocesanes i en bé del treball de conjunt tenim la responsabilitat de fer un bon ús dels mitjans de què disposem i, per això, volem servir aquella informació que faci possible una comunicació sempre constructiva. El seu contingut ha de ser transmès amb el criteri de la veritat i amb aquell to de respecte i humanitat que el faci atractiu i proper. No podria ser d'altra manera tractant-se, en definitiva, de comunicar l'Evangeli amb paraules i fets.

Si els cristians volem seguir de debò Jesús, hem de tenir, com a mínim, la voluntat d'incidir en la societat i en les persones del nostre entorn cercant un espai comú d'entesa, de transparència, d'honestedat, de flexibilitat i de respecte envers la diferència, que sempre ens enriqueix. Sense oblidar, però, quin és el nostre lloc en el món: el lloc on rau la justícia i la solidaritat i, per tant, amb tota la força de les coses ben fetes, les que estan fetes amb amor. Creiem que els mitjans de comunicació en general haurien de ser molt curiosos a l'hora de fer pública una informació perquè aques-

ta fos veraç. Una cura que, per la veracitat i per l'honestedat del que s'emeta i de qui ho emet, ha de ser encara més remarcada en els mitjans de signe cristià.

Benet XVI ens proposa actituds de fons posant al descobert la veritat i la transparència de les intencions. «Es tracta —diu— de la relació entre silenci i paraula: dos moments que han d'equilibrar-se, alternar-se i integrar-se per a obtenir un autèntic diàleg i una profunda proximitat entre les persones». ¿Què passa, però, quan aquest diàleg es fa impossible perquè el comunicador, sota la covardia de l'anonimat, no pensa més que fer mal de manera persistent i delata la seva identitat malaltissa recurrent a la desqualificació personal i a la calúnnia?

Aquesta és la nostra preocupació i de tots els qui estimem l'Església de Jesús: que, al costat d'una immensa majoria de professionals, homes i dones de bona voluntat que estan fent un treball excel·lent de comunicació transparent i objectiva a favor de les persones i de l'extensió de l'Evangeli, hi hagi qui caigui en la temptació d'allò que Jesús sempre va censurar: la injúria, la difamació i el judici condemnatori. El SIMCOS volem donar tot el nostre suport a les persones —bisbes, preveres, diaques, religiosos i religioses, laïques i laïcs cristians, i també parròquies i entitats d'Església— que des de pàgines anònimes d'Internet són atacats amb calúnnies i greument ferits en la seva dignitat humana i de fills de Déu, tot lesionant el dret a la bona fama.

En la reunió dels delegats diocesans de mitjans de comunicació de Catalunya vam convenir en demanar els qui fan aquestes pàgines o les omplen amb els seus escrits difamatoris que no facin més mal i que es fixin en l'amor amb què Jesús tracta les persones; que es deixin ajudar per Ell escoltant-lo de cor en la pregària i actuant des de l'amor, que en això es coneix qui és realment deixeble seu. A l'Església tots ens necessitem, fem l'esforç de ser i de tractar-nos com a germans!

† **Sebastià Taltavull Anglada**
Bisbe auxiliar de Barcelona
i president del SIMCOS

SANTORAL

20. † Diumenge de l'Ascensió del Senyor. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. Dilluns. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. Dimarts. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càscia, rel.

agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia vg. i mr. africana (s. iv); sant Ató, bisbe.

23. Dimecres. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. Dijous. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. Divendres. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església;

St. Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; Sta. Maria-Magdalena de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana; St. Urbà I, papa (222-230) i mr.; Sta. Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); Sta. Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. Dissabte. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

ENTREVISTA

▶ **JACK VALERO**

Veus catòliques

Catholic Voices és una plataforma de comunicadors catòlics que va néixer a Anglaterra el febrer de 2010 per ajudar els catòlics a comunicar i augmentar la seva presència davant l'opinió pública anglesa —tot preparant la visita del Sant Pare d'aquell mateix any. El projecte, que va arribar a Barcelona el juny de 2011, treballa amb un únic objectiu: facilitar tant als catòlics com als mitjans de comunicació que ho sol·licitin la presència d'un catòlic corrent perquè aporti el seu punt de vista en aquells temes que es plantegin i facin referència a l'Església catòlica i d'altres. En aquesta plataforma preparen laics perquè pensin que «poden connectar molt bé amb el públic en ser iguals que ells». El barceloní de naixement i londinenc d'adopció Jack Valero és cofundador de Catholic Voices.

Per què l'Església ha de tenir bons comunicadors?

La comunicació a l'Església no és quelcom afegit sinó part de la seva mateixa essència: ha de comunicar el seu gran missatge a cada generació. La generació actual s'informa a través del món de les notícies, també en temes de l'Església. Per això és tan important tenir gent ben formada per comunicar el missatge a través d'aquests mitjans d'una manera eficaç.

Les crisis són també positives?

En el cor del nostre projecte comunicatiu hi ha la idea que darrera de cada crítica a l'Església hi ha una intenció positiva amb la qual podem estar d'acord; i si comencem el nostre discurs des d'aquest punt connectarem bé amb la gent, cosa que farà que ens escoltin. Per això, cada controvèrsia és realment una oportunitat de comunicar el nostre missatge: és més, no és qüestió de sobreviure a la tempesta, sinó de ballar sota la pluja.

Quines pautes s'han de tenir en compte per a una bona comunicació?

Un dels nostres lemes és «dóna llum, no escalfor»; és a dir, explicar i no pujar la temperatura de la discussió. Un altre és «vas a donar testimoni, no a guanyar», perquè no és una batalla. L'Església té un gran missatge i no cal defensar res: és qüestió d'explicar el nostre missatge i fer-ho tan bé que la gent que ens escolti digui: «jo vull això». Per aconseguir-ho cal una molt bona preparació, tenir molta formació i informació.

Òscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 19, a les 11 h. Presideix l'entrega de premis del Concurs Bíblic al Centre Cultural de la Caixa de Terrassa.

Aquest diumenge dia 20, a les 12 h. Celebra la Missa Estacional i fa la Visita Pastoral a la parròquia de Santa Agnès de Malanyanes.

A les 18 h. Celebra l'Eucaristia i confereix l'ordenació diaconal a tres seminaristes a la Catedral.

Dilluns dia 21, a la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima a Granollers.

Dimecres dia 23, a les 11 h. Presideix la reunió el Consell d'Arxiprestos.

Dissabte dia 26, a les 10 h. Presideix la reunió del Consell Pastoral Diocesà.

A les 20 h. Presideix la Missa Estacional i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Diumenge dia 27, a les 10 h. Presideix la *Misa de Romeros* al Rocío de Montcada.

A les 18 h. Presideix la trobada de l'Apostolat Seglar en el Primer Dia de l'Apostolat Seglar de la Diòcesi de Terrassa a la Sala Capitular de la Catedral.

A les 20 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral, en la seva festa titular i en el primer Dia de l'Apostolat Seglar de la Diòcesi de Terrassa.

VISITA PASTORAL

Aquest diumenge dia 20, a les 11 h. Missa Estacional i Confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima de Granollers.

Dilluns dia 21 i dimarts dia 22, a la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima de Granollers.

Diumenge dia 27, a les 10 h. Missa Estacional i trobada amb la comunitat a la parròquia de Sant Julià de Palou (Granollers).

A les 13 h. Missa i trobada amb la comunitat a la capella de Can Bassa de Palou (Granollers).

NOTÍCIES

Missa amb cant gregorià. El diumenge dia 22 d'abril, tercer diumenge de Pasqua, la Schola Cantorum de Terrassa participà, amb el cant gregorià, a la Santa

Missa a la parròquia de Sant Esteve de la Costa del Montseny, celebrada per Mn. Andreu Sala, rector.

Dia de l'Apostolat Seglar de la Diòcesi de Terrassa

Amb el lema

«Enceneu-hi la flama del vostre Amor»

Diumenge dia 27 de maig, solemnitat de la Pentecosta

—A les 6 de la tarda, a la Sala Capitular de la Catedral. Conferència a càrrec de D. Antonio Cartagena, director de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar de la Conferència Episcopal Espanyola.

—A les 8 del vespre, a la Catedral. Celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

Confirmacions a la Catedral. El dimecres dia 2 de maig, a les 17.30 h, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir la Missa a la Catedral i va administrar el sagrament de la Confirmació a 87 alumnes del col·legi Viaró de Sant Cugat del Vallès. El dijous dia 3 va confirmar 107 alumnes del col·legi la Farga de Bellaterra.

Confirmacions del col·legi Viaró

Confirmacions del col·legi La Farga

Visita Pastoral a Montornès del Vallès. El diumenge 29 d'abril, quart diumenge de Pasqua, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebrà la Missa Estacional a les parròquies de Sant Sadurní i de la Mare de Déu del Carme de

Montornès del Vallès, iniciant la Visita Pastoral que durà tota la setmana. A ambdues misses concelebrà Mn. Xavier Blanco, rector.

AGENDA

Concert. La Bella Quirze Band (Cor de Gospel de Sant Quirze del Vallès) oferirà un concert el divendres dia 1 de juny a les 21 h a l'església de la Puríssima de Sabadell.

Déu et crida a ser capellà? Trobada de pregària i discerniment vocacional. Al Seminari Diocesà de Terrassa (Valldoreix). Dissabte dia 2 de juny. Informació: tels. 936 744 999 i 636 305 214.

Pelegrinació mariana a Montserrat. Organitzada pels Grups d'Oració i d'Amistat (GOA), en acció de gràcies pels seus 40 anys. Dissabte dia 2 de juny. Informació: tel. 932 181 005; dilluns i dimecres de 5 a 7 tarda; divendres de 10 a 12 matí.

VII Trobada de Pregàries estil Taizé 2012. Organitzada pel grup de Rubí, Terrassa i Sabadell. Diumenge dia 3 de juny a Terrassa. Lloc: Seu d'Ègara (Parròquia de Sant Pere), De les 10 del matí a les 6 de la tarda. Informació: comunicacio@purissimasabadell.org.

D'ALTRES BISBATS

Pastoral del Sord de Barcelona. Conferència per a pares: Josep Maria Adell, *Usa seguro de Redes Sociales*, dimarts 22 a les 18.45 h. Col·loqui amb adolescents: Núria Recio (de Pro-Vida), *Educar en los valores*, dimarts 22 a les 18.45 h. Conferència per a avis i famílies: Josep Maria Adell, *Usa seguro de Redes Sociales*, dissabte 26 a les 19.30 h. Lloc: Parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús, Barcelona. Interpretats amb llengua de signes per als sords.

Exercicis espirituals per a preveres. Dirigits per Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona. Organitzats per l'Associació de Preveres del Pradó de Catalunya i Balears. Al col·legi Claver de Raimat (Lleida), del 26 d'agost fins a l'1 de setembre. Informació: Mn. Pepe Baena Iniesta, tel: 625 901 520, a/e: pepbaena@gmail.com.

REMAD MAR ADENTRO

El silencio y la comunicación

En la solemnidad de la Ascensión, en la que celebramos la entrada de Jesucristo en la gloria del cielo, su entronización a la derecha del Padre como nuestro redentor y abogado —«el primero entre muchos hermanos» (Rom 8,29)—, la Iglesia también celebra la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, jornada que, por deseo del Papa, este año tiene como lema: «Silencio y Palabra: camino de evangelización.»

Me parece muy bello y además muy oportuno. Por dos razones especialmente. Por una parte, porque sintoniza con la preocupación mayor de la Iglesia en este momento: cómo comunicar, cómo transmitir la fe a todos, pero en especial a los niños, adolescentes y jóvenes. Se ha dicho por parte de numerosos expertos, que existe una ruptura en los mecanismos de la transmisión, tanto de los valores humanos como de los contenidos de la fe. Por ello, la Iglesia se pregunta en esta hora —y lo hará especialmente en el próximo Sínodo de los obispos del mes de octubre— cómo ha de realizar la transmisión de la persona de Jesús y su Evangelio a las nuevas generaciones y a las personas que o bien no han conocido la fe cristiana todavía, o bien, habiéndola conocido, se han alejado de ella.

Por otra parte, el lema al que me he referido introduce una realidad muy humana, pero quizá poco valorada actualmente en la sociedad e incluso en las comunidades y en los ambientes cristianos actuales: el silencio. A quienes conozcan el pensamiento teológico de Benedicto XVI no les sorprenderá la propuesta de este valor verdaderamente humano: el silencio y su papel en el proceso humano de la comunicación.

Dicen los expertos en comunicación y los sociólogos que en la sociedad actual estamos muy informados —saturados de mensajes y de noticias—, pero muy poco comunicados. Evidentemente, no es lo mismo informar que comunicar. Informar puede ser un envío de mensajes de forma unilateral; comunicar, en cambio, siempre requiere alguna forma de respuesta; siempre se da —si es verdadera comunicación— en una doble dirección: entre quien envía el mensaje y quien lo recibe.

La verdadera comunicación es un proceso delicado, siempre expuesto a un fracaso. Por ello, es sabia esta afirmación del Papa en el mensaje que ha hecho público con motivo de la Jornada de hoy: «El silencio es parte integrante de la comunicación». «Silencio y

comunicación —añade el Papa— son dos momentos de la comunicación que deben equilibrarse, alternarse e integrarse para obtener un auténtico diálogo y una profunda cercanía entre las personas. Cuando palabra y silencio se excluyen mutuamente, la comunicación se deteriora, ya sea porque provoca un cierto aturdimiento o porque, por el contrario, crea un clima de frialdad; sin embargo, cuando se integran recíprocamente, la comunicación adquiere valor y significado.»

En lo humano, creo que actualmente estamos saturados de palabras, de sonidos y de imágenes. Así es nuestra civilización. Pero tenemos que tomar alguna distancia respecto a esta galaxia de mensajes para poder centrarnos en nosotros mismos y no caer en una dispersión que en el fondo nos despersonaliza y acaba con la necesaria capacidad de recepción crítica de los mensajes que nos llegan cada día. Por ello, el Papa aboga por una especie de «ecosistema» que sepa equilibrar silencio, palabra, imágenes y sonidos. La oferta crece; el silencio es esencial para discernir lo que es importante de lo que no lo es. Y ello es sobre todo una responsabilidad personal.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa